

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні: 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Корто: П. К. О. Львів 504.000.
„Бенку Чеських Лівон.“
Прага „Діло“.
Рукописи не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 8.00 зол.
Чвертьрічно 15.00 „
Піврічно 30.00 „
Річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

Чого домагається німецька меншина у Ч. С. Р.?

Німецькі партії, що тісно працюють з чеським урядом (активісти), представили прасі урядові меморіал з домаганнями німецької меншини в ЧСР. Хоча меморіал тайний, „Прагер Монтеблать“ оголосив його зміст. Німці поставили такі домагання: 1) на заселених німцями землях давати працю лише німецьким робітникам; 2) приймати на державні становища німецьку молодь згідно з відсотком нім. населення; 3) отворити у відповідній кількості

німецькі школи; 4) дати більші субвенції німецьким культурним і господарським установам; 5) збудувати для німецької молоді заклади, школи та інші суспільні установи; 6) посприяти до життя парламентарного національного комісію.

Чеська преса, зокрема опозиційна, протестує проти тих німецьких домагань. Партія Генцляна покищо не бере участі в переговорах, які в справі цих домагань ведуться.

Провокаційні чеські „заяви“.

(КТВ) Орган чеських католиків „Лідове Лісти“ від 5 січня ц. р. почавши веде постійно в статтях Вацлава Каменіка шалену антиукраїнську агітацію, пишучи, буди́мто на Закарпатті перебуває тепер збільшене число українських агітаторів, що відносять емігрантів та ведуть зв'язку протипольську аґацію, накликаючи українське

населення до революції і до боротьби за автономію. Тому, що католический орган узяв до ділої справу польський мотив, можна догадуватися, що чеські консервативні круги намагаються в той спосіб, коштом українських емігрантів, довести до відновлення польсько-чеських зв'язків.

Національні війська заняли Малагу.

Ген. Кейно де Ляно заявив через радіо, що одна нац. колонна заняла майже без ніякого спротиву м. Велез і небагато обсадила шлях з Малаги до Альхесірасу. Інша колонна, що оперувала в околиці Селлеон, досвіта здобула сильні ворожі становища і зблизилася на 3 км. до Малаги. Колонна, що вирушила зпід Антекіри, заняла вчора вечором перші доми Малаги. Дві інші колонни також підуть вперед, як лише сапери відбудують мости, бо їх червоні знищили. Вчора раніш заняли нац. війська село Фуенхіролю, пополудні — місцевість Торремолинас. Колонна, що заняла ту останню місцевість, увійшла вечором до передмість самої Малаги, де обсадила кілька домів та цукроварню. Підчас того наступу нац. війська взяли понад 100 бранців і чимало гармат, скорострілів та іншого воєнного матеріалу.

Інша радіостанція подала, що нац. літаки бомбардували укріплення Малаги, рівночасно нац. піхота під ослоною фльоти зробила десант під Малагою, атакуючи місто з південної сторони.

Авас повідомив, що пополудні нац. війська з Торремолинас і з Альмох'ї були зблизилися на 2 кілометри до Малаги. Тому, що м. Велезмаліта попало в нац. руки, червоним залишилися лише широкі на 5 км. пас між гою місцевістю і морським берегом, куди червоні могли відступити.

Райтер довідується з півнофіційних джерел, що вечором нац. війська увійшли до Малаги; на вулицях ішли завзяті бої, є чимало жертв з обох сторін.

Японія — теократичною державою.

ПРОГРАМА УРЯДУ ГАЯШІ.

Уряд оголосив програму, яку заaproбував цісар; вона складається з таких точок: 1) уряд пояснює концепцію національної структури Японії; згідно з нею він змагається до поглиблення релігійних почувань та до здійснення теократії, що є основою японської суспільної структури, в якій цісар грає домінуючу роль. 2) Уряд шануватиме конституцію. 3) Японська закордонна політика змагається до стабілізації

відносин у Східній Азії. 4) Національну оборону необхідно скріпити. 5) Уряд дбати про промисловий розвиток краю. Прем'єр заявив представникам преси, що не переводитиме реформ нагальню.

Японський амбасадор в Парижі Сато, що погодився обняти текв закордонних справ, уже виїхав до Японії.

Успіхи нитайських урядових військ.

Як подають китайські урядові кола, передні сторожі нанкінських військ стоять перед

брамами м. Сіанфу. Війська Янсучена і Суеліна почали евакувати місто.

Большевицький підводний човен

У НОРВЕСЬКІЙ ПРИСТАНІ.

Як повідомляє шведська преса, підводний човен невідомої державної приналежності вилупив у норвезькій пристані Нарвік, близько місця, де завантажують залізну руду з недалеких шведських копалин.

„Афтон Блядд“ кидає підозріння на совітську флоту з полярного океану, що складається правдоподібно з 10-ох торпедовців, 8-ох до 10-ох підводних човнів та помічних суден. Той часопис припускає, що підводний чо-

вен вів шпіднажу у норвезькій пристані та подає такі рефлексії: Маючи базу в Мурманському поребері могли би большевики підводними човнами і мінами успішно поборювати торговельну флоту на норвезьких водах, лише мряки і леди перешкоджували їм. З огляду на те большевики хотять мабуть придбати собі для тих операцій нові бази в північній Норвегії.

БАЛЬЗАК

Чародійна шкіра

Переклад Василя Софронюка.

ЦІНА 2.50 ЗОЛ. з ПОЧТОВОЮ ОПЛАТОЮ 3.00 ЗОЛ.

„Це знаменитий модерний таір, написаний з великою силою та смаком, на межі між неймовірним і страсним. Про цю книжку можна сказати багато доброго“.

Гете, 11. жовтня 1831 р.

Наша внутрішня справа.

ВІДПОВІДЬ НА ВІДПОВІДЬ П. ПРЕМ'ЄРОВІ І МІНІСТРОВІ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ГЕН. СКЛАДКОВСЬКОМУ.

Львів, 8. лютого 1937.

„Що торкається інших важливіх відповідей, то слід навести ту, яка торкається справи: українська мова чи руська. Ця річ подана об'єктивно, що його видно між Рачкович. Якщо навіть того об'єктивна не може вирішити, чи має бути мова „українська“ чи „руська“, то тому, що частина населення хоче зберегти українську, частина руську. І тому той об'єктив уможливив адміністративним властям отримувати ті мови, які віддають, з залежності від того, як цього хоче населення. Годі догадуватися від уряду, що би втручався у внутрішні справи обох відділів населення. Вважаю, що м. Рачкович погодився на дуже об'єктивну.“

(З промови прем. ген. Складковського, вголосованої на пленумі сенату 5. п. м., у відповідь сен. В. Демковичеві).

Пане Прем'єре! Від ніодного польського міністра, ніодного польського політика ми не почули ще досі ніколи таких розумних слів, як Ваші: що польська влада не хоче і не може втручатися у внутрішні наші справи. І ніколи ми, українці, нічого більше не хотіли, як тільки, щоб польська влада признала внутрішніми нашими справами ті речі, що дійсно торкаються тільки нас. І до таких справ безперечно належить те, як ми хочемо називатися: українцями чи русинами. Ми — себто і українці і русини. Бо це наша внутрішня справа, бо це один наш нарід, без огляду на те, як він себе називає. І ми стояли завжди на становищі, що нікому з нас ніякої національної назви ніхто накласти не може. І колиб закон якийсь міністерський об'єктив або адміністративна практика примушувала наших людей, які називають себе русинами, називатися українцями, то ми, українська національна преса та весь український національний загальний рішуче заперечуємо.

І тому ніколи ми, українці, не вимагали від польської держави та її влади найменшої допомоги у вирішуванні тої нашої внутрішньої справи, яка належить до ділянки незавершеного ще у нашому українському народі на 100% процесу національного освідомлення нас. Чи якийнебудь польський патріот вимагав коли від німецького чи російського законодавства, що воно має вчити „шльонзаків“ та „людей тутейших“, що вони — поляки? Чи це не була внутрішня польська справа, вирішена поступом польської культури, поглибленням національної думки, історичними подіями? І ми, українці, не хочемо, щоб польська сторона якийнебудь втручалася у ту нашу найінтимнішу внутрішню справу. Ми хочемо тільки і вимагаємо, щоб 1) польська держава, трактуючи всіх своїх громадян, як індивідуально рівноправних перед законом, зясувала собі, з яких народів складається; 2) щоб польська держава і її відповідальні урядові чинники не втручали одного „відламу населення“ проти довгого та не упрямлего-

вали того відламу, який називав себе ще „руси-нами“.

Очевидно, що тут зараз можемо почути: коли обидві сторони треба трактувати нарівні, то не вимагайте, щоб ми вас, українців, упривілежували коштом „русинів“. Просимо вибачити, але це якраз річ того роду, щоб польський уряд засував собі врешті раз, з яких національностей складається польська держава. Що інше рівноправність національних особовостей. Коли Ви, Пане Прем'єре, признаєте внутрішньою справою обох „відламів“ їх національну термінологію, то слушно стану-ли самі на становищі, що річ йде про один гарід.

Компетентною є тут наука і єдино допускальний тільки науковий критерій. Коли нема народу українського і народу руського, то може бути тільки один із них, а в цьому частинка, яка вжи-ває назви іншої, старшої, та „бунтується“ проти лавої, прийнятої вже величезною більшістю на-роду, — того самого, одного великого і спільно-го українського народу. Тимчасом у польському законодавстві зафіксована якраз фальшива назва нашого народу. Згідно з законом про мову з лип-ня 1924. року існує у Польщі „руський“ нарід. Існує „руска“ мова. Розпорядок п. міністра Рачкевича цієї справи далеко не полагоджує: цей розпорядок дозволяє лише нам, українцям, нази-вати себе перед владою „українцями“, але для держави, для офіційної номенклатури зберігає надалі назву „русини“ і „руський“: бо ніякий мі-ністерський розпорядок не всилі змінити зако-ну. І так діється надалі і тому саме один украї-нський рекрут, який не хотів прийняти військової книжечки з окресленням його національності, як „руської“ та процесувався до Найвищого Суду — процес програв: держава законно знає тільки „русинів“! Чи це зветься невтручанням до вну-трішніх справ українського народу?

Тому ми, українці, стоячи на тому, що „ру-синам“ не треба відмовляти права називати себе „русинами“ і таку назву слід їм вписувати в їх особисті документи, вимагаємо, щоб у держав-них актах, законах, розпорядках — назва укра-їнського народу була правильною, щоб українська мова була названа мовою українською. Щоб за-кон, складений Ст. Грабським з яскравою анти-українською тенденцією, ту тенденцію втратив і щоб держава нас, українців, в усіх своїх актах, в усіх справах називала українцями.

З хвилюю, коли польський уряд і його під-владні чинники стають на становищі, що існують „два відлами“ і хотять в усіх подробицях трактувати їх рівноправно, тоді стають перед ди-лемою: або мають слухати українців, які впев-няють, що існує нарід польський, російський, український, чеський, болгарський, сербський, бі-лоруський... або признає слухати „русинів“, що існує один „руський“ нарід від Камчатки й Біло-го Моря по Чорне Море на півдні та Вепр, Дуна-

єнь і Попрад на заході, себто з Холмщиною, Лем-ківщиною і Закарпаттям включно, і що у тому од-ному і неподільному народі існують лише говір-кові і регіональні різниці. І тут саме доходимо до другої точки, про яку ми агадували вгорі, а саме до трактування обох відламів населення в той спосіб, що на ділі дається поміч „русинам“ проти українців. Бо вже само признання засади, що може „русини“ мають зі своєю погодинською тезою триєдиної нації правду, само викликуван-ням враження, що польські офіційні чинники і в цій засадничій справі зберігають „нейтральність“ — мусить стрінути рішучий наш спротив: не з престижних, а чисто ділових причин, бо коли польська держава не має нічого проти того, то ми є проти того, щоби тут, на цій землі створю-вати територіальну російську національну мен-шини, щоб через безпосередню чи посередню під-тримку носіїв і пропагаторів всеросійської неді-лимської тези давати право москалям втручати у ці наші дійсно внутрішні справи і спори!

Коли ми хочемо рівного трактування укра-їнців з „русинами“ як громадян, то просимо, щоб державним комісаром старої культурної устано-ви — байдуже руської чи української — не був колишній старшина Денікської армії, який у тій установі вводить російську урядову мову, яка — мимоходом кажучи — зберігається там по ни-нішній день, коли державним адміністратором тієї установи є вже — на жаль — не українець і не русин, лише поляк. Хочемо, щоби міністерство освіти й віросповідань не підтримувало кандида-тури духовника, що ставши апостольським адмі-ністратором Лемківщини негайно вводить росі-йську мову урядування та російський правопис у листуванні.

Щоб держ-ва аби не оточувала спеціально своєю опі-кою чи протекцією тих „русинів“, які діють про-ти живучих інтересів українців. Щоб пресо-ва цензура не була спеціально вразлива на речі, які торкаються відносин у тих частинах краю, які творять домену „русинів“, знову таки явно вла-дою форитованих. Щоб офіційна статистика не находила сотки й тисячі „русинів“ у тих селах і повітах, в яких нема ніодної неукраїнської уста-нови та в яких українські люди належать до най-свідомішого українського населення. Щоб з тією офіційною статистикою не діялись такі місте-рії, що на переписному аркуші „А“ була одна рубрика для термінів „український-„руський“.

„русинський“, як тавтологічних, — з у готовій статистиці появилася специфікація „українців“ і „русинів“. Коли офіційна статистика прийма-ла як критерій національного поділу мову, то чи існує одна мова українська або руська, чи може якісь дві мови: українська і руська? Коли це на-ша внутрішня справа, яку ми самі собі поладна-ємо, то просимо, щоб уряд та офіційні доку-менти не вносили у цю справу зайвого замішання і не зупиняли нам природного процесу, що веде й доведе до ліквідації цієї справи.

Бо ми цю нашу внутрішню справу поладна-ємо без огляду на всі штучні перешкоди, які стрі-чаємо. Такою штучною перешкодою є хаос, що його вносять урядові чинники у справу „русинів“, є вмішування урядових чинників у цю нашу спра-ву, підтримуючи „русинів“. Хаос творять урядові чинники головню тому, що саме не орієнтуються, хто це такі „русини“. Тимчасом є між ними явні ренегати, які пристали тілом і душею до моско-вського народу, які дітей виховують на моско-вських патріотів, які в роковини російської окупації Галичини випикують дитирамбічні статті і які сьогодні благословлять Сталіна за його „патріо-тичні реформи“.

Крім цих явних ренегатів, які „русинами“ зовуть себе лише тоді, коли треба їм замилити очі незорієнтованим польським чинникам, є ще у нас люди, які з чистого консерватизму, з сенти-менту до родинної традиції і родинних зв'язків, зовуть себе русинами, — є ще й такі, які просто залишилися позаду у процесі кристалізації на-ціонального обличчя українського народу. Ми ці три групи докладно взаємно відріжнюємо, ми добре своїх людей знаємо, — ми з ними боремо-ся чи з ними співпрацюємо, але вважаємо їх за членів одної української нації: з виїмком явних ренегатів, з виїмком людей, що перейшли на службу ворожій ідеї і ворожому національному таборі.

І тому Ваша заява, Пане Прем'єре, у своїй засаді правильна, не вичерпує проблеми, не вирі-шує її. Так само, як справа офіційної номен-клатури, що торкається нашого народу, не є по-ладнана обійником б. мін. Рачкевича і чекає ще свого вирішення, так само відкритою є ще одна з найбільших наших болячок, якою є все ще іст-нуюча підтримка урядових польських чинників тому відламові українського народу, який ста-на службу великоросійській державницькій ідеї. Який польський державницький глузд з такої си-стеми — не знаємо. І не хочемо знати, бо це вже польська внутрішня справа.

Довкруги німецько-бритійських розмов.

Як довідується „Дейлі Телеграф“, німець-кий амбасадор фон Рібентроп підчас недале-кої розмови з лордом Геліфксом (що заступ-пає міністра закорд. справ Ідена, який виїхав на Рів'єру) не видвинув ніяких конкретних про-позицій щодо звороту німецьких колоній, ли-ше підкреслив Гітлерові погляди на європей-ські справи.

Бритійська дипломатія мабуть не видвин-ує ніякої ініціативи у тому напрямі, раз тому, що мін. Іден на відпустці, друге — що після коронації Юрія VI. може вже у травні, уряд Болдуїна уступить.

Алькоголь і тютюн сприяють умовий розвиток людини.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА“ Ч. 2.

М. ШЕЛЕСТ-ШУМЛЯНСЬКИЙ

Герой революції - Тарадайна.

Але до якої? Більшість знайомих належала до партії соціалістів-революціонерів, багато до соціалістичних демократів. А що мав він вибрати? Вагався, болячись зробити якийсь необережний крок. Але скоро помітив, що знайомі почина-ють недвозначно натискати на якусь його при-хильність до старого режиму. Це перелякало його зовсім, і він почав переконувати кожного, що цілою душею стоїть за новий режим, тільки не знає, яка саме партія найбільше пасує до того режиму. Йому сказали, що на це є партійні про-грами, де чоловік може довідатися, що яка пар-тія варта і чого вона хоче. Терентій Трохимович пробіг по книгарнях, накупив різної літератури й почав студіювати.

Першу прочитав програму соціалістичних демо-кратів. Прочитавши її, сказав:

„Добра партія! Справедлива партія! Хоче, щоб усім було добре, особливо робочим людям. Обіцяє зробити так, щоб усі були рівні, щоб од-наково працювали і однаково споживали, щоб не було так, як тепер, коли тисячі працюють і го-лодують, а нещоби пожирати усі плоди їх праці.“

Терентій Трохимович мав живе почуття справедливості і рішив записатися зараз до цієї партії.

Шкодував, що купив ще інші книжки. Було

ясно, що всяка інша партія є гірша, бо нічого кращого від того, що прочитав, не могло бути.

Але чим то з цікавості, чи з нудьги випав йому око по якимось часі на програму партії соціалістів-революціонерів. Почав читати. Чим більше читав, тим більше переконувався, що й ця партія добра, навіть подекуди краща то й краща від першої, бо багато бідкається за селян, не тільки за робітників. Терентій Трохимович роз-губився. Куди ж справді записатися? І там добре, і там несоріше. Ану, що кажуть інші? Перечитав і інших. І ті добрі! Всі добрі! Всі од-наково бідкають за народ, всі хочуть людям добра й щастя, всі знають, як цього досягнути.

Терентій Трохимович побачив, що сам він не дасть собі ради. До якої партії записатися не го-ден вирішити. Треба спитатися розумніших. Так і зробив. Але і з того не вийшло нічого путнього. Кожен хвалив свою партію і висмі-вав чужі. А де правда, Господь його знає. По довгим роздумуванням вирішив Терентій Трохи-мович, що найліпше зробить, коли звернеться зі своїми сумнівами до свого „бывшого началь-ства“.

Пішов до свого начальника і зложив йому всі свої сумніви. Той вислухав, усміхаючись, і сказав:

— Не з того кінця заходите, Терентію Тро-химовичу. Хочу вам добре порадити, бо ви були добрим урядовцем. Знайте, що добрий урядо-вець повинен владі служити. А тому найліпша партія є та, що має владу у своїх руках. Ось до тої партії й треба вписатися. Розумієте?

— Розумію. Але...

— Але не знаєте, яка партія в нас має владу?

— Не знаю...

— Ось із цього кінця і треба заходити Соціалісти-революціонери. Так по всьому ви-дко: Керенський.

Терентію Трохимовичу цілком розвиднілося з голови і він почав робити заходи, щоб запи-сатися до соціалістів-революціонерів. Показало-ся, що справа зовсім легка. Навіть до Запорізької Січі тяжче було вступити, бо треба було бодай уміти перехреститися і вірити у Святу Трійцю. А до есерів з відкритими обіймами приймали кожного, хто лиш забажав. Терентій Трохи-мович виїхав з їх бюра цілком щасливий. У ки-шені мав партійну посвідку а датами та з пе-чаткою.

Аж тепер почув Терентій Трохимович, що став чоловіком. Відчув у собі якусь жвавість, приплив енергії і підніс голову. Став навмис-е шукати зустрічі зі знайомими і при кожній та-кій нагоді старався різними способами спровоку-вати свого співбесідника на питання, до якої партії він належить.

Партійна посвідка в кишені причинилася й до того, що Терентій Трохимович відважвався піти до своєї колишньої коханої, що з нею не бачи-ся досить давно. Мав потайну надію, що тепер, коли він став новим чоловіком, вона змінить до нього своє відношення. Щоб налати своїй особі більшої вартості в її очах, щоб яскравіше пока-зати їй своє оновлення, взяв під паху книжку соціалістів-революціонерів із постановами пар-тійних з'їздів та конференцій.

(Далі буде)

ТОЮ САМОЮ ЗБРОЄЮ.

(ВІД ВЛАСНОГО КОРЕСПОНДЕНТА.)

Рим, 3. лютого 1937.

Громадянська війна в Іспанії причинилася до того, що Італія мусіла зайняти ясне становище щодо більшовизму, головні в міжнародній політиці.

Гасло як ставитися до більшовизму вийшло від самого Муссоліні, що у своїй промові в Мілані сказав, що фашизм знову підносить старий стяг боротьби проти більшовизму.

Це гасло він недавно ще підкреслював у розмові зі заступником німецького щоденника „Фелькішер Беобахтер“, кажучи, що єдиною небезпекою, яка загрожує нашій культурі, нашій цілості, нашому устрою, це більшовизм.

Та якщо більшовизм є небезпекою, яка загрожує, то треба проти нього боронитися і ось власне акад. проф. Фр. Орістано, знаменитий філософ, вважає своїм обов'язком проголосити стан погрози, себто аларм, кажучи, що „або цивілізований світ, а головні Європа, боронитимуться всією силою проти більшовизму, або більшовизм знищить європейську і світову культуру“.

Та акад. Орістано не подає як треба боронитися.

Це питання вже обговорив свого часу акад. Ф. Колпола у статті „Боронитися ділаючи“, поміщеній в „Газетта дель Попполо“ з 17. IX. 1936.

„Загородити негайно, чинно, вхід більшовицької Росії, це значить спасти нині Іспанію, завтра Францію, а післязавтра мир, Європу, культуру. Це не значить викликати війну; це значить запобігти і оминати війну, війну релігійну, війну знушення, війну загального здичиння і світової руйни. Європа, що має не лише привілей і честь, але також і історичну відповідальність, бути провідником і світилом для світа, має супроти себе і супроти людства святу і негайну обов'язок боронитися і то боронитися чинно“.

Дальшейдучих засобів радить уживати Е. Іскабато в передмові до викладу акад. Орістано, опублікований в „Коррієре діпльоматіко е консолідаре“: „Більшовизм та європейська цивілізація“.

„Коли те, що має в собі здорового більшовицька ідеологія, не є нічим іншим, як лише маскою диявольської та розкладової сили, то як боротися проти неї? „

„Ідеологія проти ідеології? Ні, це даремна витрата сил, бо причини цієї пошесної сили не доходять певно з доктрини.“

„Значить війна? Ні. А якщо так, то лише як „ультіма рація“.

Отже треба влучити в ядро, треба стерилізувати терен, що служить як підстава зарази.

Треба помагати силам, що мають розкладові риси, і то тими самими способами, з тою самою холодною впертістю, як її вживають самі більшовики, коли хотять пролізти в наші навіть найбільше тайні місця відпору і оборони, щоб їх ослабити.

„Ячейка“ проти „ячейки“. „Катальонія“ проти „Катальонії“.

Тоді карельці, українці, грузини, туркогетари, що домагаються освободження своєї батьківщини, скинути більшовицьке ярмо, як також і мільйони селян, що прагнуть землі, мільйони робітників, що шаліють від клішів каторжної роботи, мільйони інтелігентів, що сьогодні душаться і тільки мріють про те, щоб виявити свою особистість, поширити їх думки в атмосфері спокійної свободи.

Тоді тільки Європа, замирена, займе своє місце провідника цивілізації у світі.

Подібні думки висловлює Дж. Тревізоні у статті „Тою самою зброєю“ („Roma fascista“ з 28. I. 1937), де автор, відповідаючи на лист українського анонімного студента, підкреслює, що він у своїй попередній статті: „Досить кримінальної політики“ наємисне не згадав про У-

країну, бо хотів обговорити це питання обширніше і основно.

Він згадує між іншим, що майже всі, хто тільки займався в італійській пресі нашим питанням, зазначували нашого „протимосковського духа“, нашу „окремліну психологію“, те, що ми творили мур проти навали варварського комунізму, та що „якби Україна була дістала свою незалежність, то совітська Росія не представляла би для Європи поважної загрози“. „Та ніхто не проголосив ще досі властивого слова: „ділати“. „Хвилинка булаб на це пригода, та хто це слово проголосить?“

Конечність поборювати Совіти, і то їх власною зброєю, себто їх власними способами пропаганди, очевидна. Досить тільки натякнути на кілька із цих способів.

„Тепер ми є свідками останньої фази комуністичної діяльності у світі: доходить до явного конфлікту, тимчасово коли підпольна акція всюди даліше продовжується. Та прийшла хвилинка ділати тою самою зброєю.“

Якщо комунізм готов починати боротьбу на всіх фронтах, мільйони українців, що творять так звані меншини в Польщі, в Чехословаччині і в Румунії, готові почати протинаступ.

Коли Москва хоче перенести революцію до інших держав, тоді Україна, Білорусь, Карелія, Грузія, Азербейджан та Туркестан готові підняти боротьбу.

„Іде про те, щоб почати першими“.

Подано тут деякі уступи в дослівним перекладі, хотів я лише показати, що італійська

преса тепер вживає супроти більшовизму досить ясної та гострої мови, мови, якої, скажім, ще перед пів роком ніхто не був би посмів уживати.

Дальше треба зазначити, що наше питання виринуло наново з цілою своєю силою і вагою, також і в італійській пресі.

Правда, ні офіційні ні офіційні часописи не висловили своїх думок щодо нашого питання, хочби в той спосіб як це зробив „Фелькішер Беобахтер“ та „Ангріф“. Та все-ж надібуємо частіше вияви симпатії в італійській пресі для нашого питання, а в останніх днях навіть „Джорнале д'Італія“ подало вістку про протести Прокоповича і „Прометей“ вислани до Ліги Націй.

Н. С. С.

Кредитова політика уряду супроти українських фінансових і господарських установ.

СТРАШНА НУЖДА ПО УКРАЇНСЬКИХ СЕЛАХ.

Підчас дискусії над бюджетом міністерства скарбу дня 3. лютого пос. Володимир Целевич виступив довшу промову в справі кредитової політики уряду супроти українських фінансових і господарських установ і в справі персональної політики міністерства скарбу. Промовець пригадав, що господарське життя у Польщі характеризується: 1) велике перенаселення і 2) великий природний приріст населення (пів мільйона душ річно). Наслідком того 1/4 частина населення держави наводиться поза господарським організмом, а молоде покоління не має вартості праці. Господарська відсталість Польщі виявляється недостатком нових вартостей праці, машин, добрих шляхів і т. п. Ще в гіршому положенні знаходяться землі, що їх замешкують українці. На цих землях не робить держава майже ніяких інвестицій і вони недорозвинені під господарським оглядом. На цих землях існує велетенське безробіття на селі. Консумція на українському селі, зокрема в гірських околицях, доходить до голодових рацій і може спричинити дегенерацію сільського населення.

Українське громадянство власними силами відбудувало знищені війною господарства і в своїх господарських і кооперативних установах організує своє господарське життя. Українські установи зробили багато для поборення безробіття (тільки в українській кооперації знайшло працю 12.000 осіб) і для збільшення видатності річної продукції. Держава з політичних причин не тільки що не підпомагає, але в багатьох випадках при допомозі адміністраційних шикан припиняє розвиток українського господарства у Польщі. Ми платимо податки і тому маємо право вимагати допомоги держа-

ви для нашого господарського життя. Ми не домагаємося державних субвенцій для наших фінансових установ, бо знаємо, що субвенції не приносять добра. Однак маємо право домагатися кредитової допомоги на рівні з польськими і жидівськими установами. Наші банки і кредитові кооперативи давали кредит здебільша селянам. В часі господарської кризи держава видала відновжувальні декрети і українські установи заморозили свої капітали. Польські установи дістали кредити, а українські лише в мінімальній кількості. Найвищий час, щоб і українські установи, а саме Земельний Банк Гіпотечний, Центробанк, Дністер, Українська Шадниця та інші дістали кредити. Без них українські фінансові установи найдуться у трудному положенні тільки з вини держави.

Акцептаційний Банк не дає українським установам навіть цієї відсоткової допомоги, де якої є зобов'язаний на основі законів. Нпр. кооперативному банкові „Дністер“ належалося би з того титулу по кінець грудня 87.296 зол., виплачено йому тільки 1.957 зол. Українські установи не користаються з цих усіх кредитів реєсконткових і довгорочинцевих, з яких користаються польські установи. Правда, в справі реєсконткових кредитів зробив вже дещо міністер скарбу, але в розмірах, які ніяким робом не відповідають ні силі українських установ, ні потребам українського господарського життя.

Вкінці промовець критикував персональну політику міністерства скарбу. Від 1919 р. до нині вичистили скарбові уряди з українських урядовців так, що нині кількість урядовців українців не сягає навіть 2%. Одних взяталі не прийняли до служби, інших післали на емеритуру, а ще інших перенесли на захід. Ті українські урядовці, які ще залишилися на службі, з правилами не авансують.

В дальшій дискусії промовляв пос. З. Пеленський і обговорив дуже важну справу для нашого хліборобства — нову класифікацію ґрунтів з наміреною зміною ґрунтового податку. Домагався, щоб класифікаційні комісії на місцях поступали згідно з приписами закону і щоб усунули в майбутньому недомогання, які виявилися минулого року літом головні в тому, що селяни не повідомлювали про приїзд комісії і класифікація відбувалася без власників ґрунтів. Хоч знесено т. зв. військовий податок, то в прелімінарі бюджету на черговий рік передбачують ще 15.000 зол. Якщо уряд відписує дуже часто різним капіталістам великі задегалі податки, то слід відписати і цю дрібну задегалість, щоб не мучити стиглими неволя дуже

Перед великими дипломатичними змінами в сечетській Європі.

Турецький міністер закордонних справ Рушді Арас у своїй теперішній подорожі мабуть намагається довести до порозуміння між Римом і Білгородом. Міністри Італії, Югославії та Греції стрінулися би небавом, щоби заключити пакт неагресії в східному басені Середземного Моря.

Рівночасно Італія хоче зорганізувати близку господарську співпрацю з Югославією, даючи їй такі самі привілеї, як Австрії та Мадярщині. Опісля Італія змагала би до політичної співпраці з Румунією: тоді можнаб очікувати

також подібного пакту між Мадярщиною та Югославією. Міністер Антонеску виїде мабуть небавом до Анкари.

Значить — Югославія та Румунія починають гравітувати до Італії, залишаючи Чехословаччину саму з її совітофільською орієнтацією. Німецька преса довідується з Праги, що будуть небавом виповідать пакт Малої Антанти. Вказували би на те деякі натяки у недавній промові прем. Стоядіновича та взагалі розходження між Прагою з одного боку і Білгородом з другого.

Великий
Театр

„ПОДРУЖЖЯ”

год. 7-30

ПО НАЙНИЖЧИХ ЦІНАХ

дрібних квот найбільших громадян, які не мають взагалі ніякого маєтку і доходу. Станіславське воевідство легковажить рішення Найвищого Адміністративного Трибуналу щодо постанов §. 14. промислового закону і далі домагається від молочарських збірників концесії на їх урешкомлення немов для підприємства, що має палениська і може загрожувати отруєнню. Колишнє волинське воевідство вславилося пристосуванням цього параграфу до українських молочарень. Справа була ясна, бо йшло про недопущення розвитку молочарень, членів українських кооперативних централ у Львові. Станіславське воевідство не респектує

нового молочарського закону і веде свою політику, яка напевно не йде по лінії піднесення хліборобства. Вкінці промовець довше спинився над практикою державного комісара Народного Дому у Львові, урядовця міністерства скарбу, який довів до податкової залежності пів мільона золотих. За цього державного комісара відповідає уряд і міністр скарбу, бо на все були гроші, лиш не було гроша на податки. Українське громадянство слушно домагається відписання тих залежностей, що їх завинив державний комісар і урядовець міністерства скарбу.

Побої і знушання учителя над дітьми.

Учитель і польський священник тягнуть силоміць українських дітей на римо-катол. релігію.

Від візківх літ панують у народній школі в Ужесі, пов. Перемишляни, неможливі відносини. Управитель згаданої школи Новаковський страшенно побиває українські діти. Таксамо поводитись теж римо-катол. катехит кс. Станішек, що доїждить з Перемишляни, який старається перетягти українські діти на римо-катол. релігію. На цих „лих” вносилі батьки дітей жалобу до шкільного інспектора в Бережанах і до повітового старости в Перемишлянах. Однак відносини не змінилися і п. Новаковського не припинили взагалі до відповідальності. Тому в грудні 1936 р. внесли батьки дітей ще жалобу до шкільного куратора львівської шкільної округи в цій справі, але дотепер нема теж ніякого висліді і п. Новаковський та кс. Станішек „гуляють” далі. Батьки дітей страшенно обурені нечуваною поведінкою учителя та кс. Станішека і кожної хвилини може прийти до небезпечних подій. Тому може міністр освіти накаже, щоб спеціальна комісія розглянула негайно факти що їх подано у жалобі до шкільного куратора та припинила до відповідальності учит. Новаковського і кс. Станішека. Ось вони:

1) У вересні 1936 р. п. Новаковський схопив ученика Йосифа Гетьмана с. Івана підчас науки за чуприну і вирвав цілу жменю волосся. Коли мама цього ученика спитала п. Новаковського, на що він це зробив, він відповів: Що мені твоя „паршива” дитина? Свідки: Василь Підківка с. Федя, Василь Боренько с. Івана, Куніцька Ольга д. Дмитра.

2) Дня 19. жовтня 1936 п. Новаковський копнув ученицю Степанію Гетьман так сильно, що дитина впала до шари і сильно потовклася. Тому не могла опісля ходити до школи. Колиж мати потурбованої дочки зголосила п. Новаковському, що дитина не може прийти до школи, бо хора, почула глузливу відповідь: „Я це давно вже чув — з Паном Богом!” Свідки: Цюнь Йосиф с. Михайла, Куніцька Ольга д. Дмитра.

3) Синів Босого Миколи казав п. Новаковський лізти з лавки аж до таблиці на колінах і коли хлопець поліз, ударив його так сильно в крив, що хлопець гримнув чолом до таблиці. По

довшим кліччів казав п. Нов. хлопцеві вертатись на колінах до лавки. Крім того приказав усім хлопцям чергою підходити до цієї дитини і бити її в крив. Діти зі страху виповняли приказ цього „педагога”.

4) Дня 24. жовтня 1936 р. п. Нов. потягнув на перерві Михайла Чабана с. Павла за волосся до класи і післяв одного ученика по Голянського (помічник при побоях). Коли Голянський прийшов до класи, п. Нов. віддав йому Чабана в руки, а цей кидав хлопцем і бив його в коридорі школи у присутності п. Н. Свідки: Цюнь Йосиф с. Михайла, Степанія Зіник д. Степана, Івась Зіник с. Олексі, Василь Боренько с. Івана, Йосиф Сохоцький с. Миколи.

5) Михайла Оріхівського п. Нов. так побив, що хлопцеві аж кров пішла з носа. Свідки: Василь Підківка і Степанія Гетьман.

6) Марію Дурак д. Івана відтягнув п. Нов. підчас причастя за руку, бо не хотів, щоб вона запричічалася у своїм обряді. Свідки: Ольга Цюнь д. Михайла і Степанія Гетьман.

У вересні 1936 р. вигнав П. двічі зі школи, опісля інспектор на внесок п. Новаковського наложив на Михайла Цюня, батька Ольги, кару 3 зол. Михайлові Цюнь записав п. Н., що покарали його за те, що його донька не ходить на релігію. З релігії вигнали і Василя Гетьмана і Юльську та Зенку Янішевських — дітей Анастасії Янішевої. Колиж ці діти ходили далі на свою релігію, п. Н. замикав їх до довгої класи і перетримував по годині.

8) У вересні 1936 р. польський катехит о. Станішек з Перемишляни тягнув силоміць Юльську і Зенку Янішевських на польську релігію. А що діти не хотіли йти, то цей „душпастир” пхнув їх до класи з такою силою, що одна дівчинка впала до лавки і потовклася.

9) Про це, що п. Н. бє діти по голові, штуркує паличкою у бок, бє кулаком у плечі і т. п. за найменшу провинку, згадуємо лише загально. бо все те є на деннім порядку.

Такі факти подали батьки у жалобі до кураторії і просили в ній перевести негайно слідство в цій справі. Однак це не сталося і п. Новаковський знушається тепер над дітьми ще більше. Знову-ж дітей, що їх п. Н. викидав з науки греко-катол. релігії, і далі викидає. На одного з батьків, що не дозволяв їти своїй дитині на римо-катол. релігію, доміс п. Нов. до старости і цього селянина вполював негайно арештувати.

7) П. Новаковський вигнав Ольгу Цюнь від початку шкільного року з греко-катол. релігії.

РЕЧИНЕЦЬ ТЯГНЕННЯ

Зближається

Листівка вистарчає на замовлення

Чвертка льосу
клясоної льоте-
рї коштує

10 30л.

Половина
коштує 20 зол.
цілий льос 40 зол.

Просимо не гаяти з замовленням.

237

П. К. О. ч. 500.222.

1-3

Тягнення вже 18. лютого.

Банковий Дім Шітц і Хаєс

Львів, пл. Марійська 7 (пір Коперника)

Інвестиційні проекти
в огні посольської критики.

Бюджетова комісія сойму присвятила свої суботні наради справам інвестиційних проектів мін. Квятковського й інших. Крім деяких похвал і признання більшість промовців критикувала гостро цілий інвестиційний план. Галицькі справи обговорювали польські послы Козіцький і Войцеховський та українські послы Целевич і Пеленський.

Посол Войцеховський порушив справу регуляції галицьких рік. Посол Козіцький говорив про газифікацію Галичини. Посол Целевич говорив з імені У. П. Р. та підкреслив прихильне відношення до дотацій на Ф. О. Н. Щодо інвестиційних проектів, то вони не беруть на увагу як слід потреб галицьких воевідств. Зі загальної суми 75 міль. на будівництво, дороги і мости ледви

коло 4 мільони припадає на галицькі воевідства. Це рішучо за мало. Українці мають зокрема жалі із приводу недостаточної регуляції гірських потоків. Домагається, щоб при роботі на гірських галицьких воевідств працювало місцеве населення.

Посол Пеленський заявляє, що галицькі воевідства слід назвати під оглядом господарського стану вже не Польщею Б, але Польщею Д. Галицьке село терпить на перенаселення, тимчасом президент Хліборобської Палати у Львові Папара сказав, що „лічимо у краю внутрішню „Абіссинію” у виді 4 міль. гектарів неужитків, з того 800.000 на терені Сх. Галичини, які після меліорації могли стати для хліборобства вартісними землями. Та в інвестиційнім плані нема на меліо-

Д-Р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ.

Українські політики

1907—1914. р. р.

З уповажнення нашого Соймового Клубу промовляв у цій бюджетовій дебаті посол д-р Кость Левицький, щоб заснувати наше політичне становище супроти поляків і русофілів.

Нав'язуючи до справи краєвого бюджету, заявив він, що ми згодимося на санацію краєвих фінансів, але під одною конечною умовиною: соймової виборчої реформи, бо ми мусимо також вимагати санації нашого національного білянсу, а польська соймова більшість була досі глуха на всі наші домагання дотично рівноправності. Польська політика супроти нас є на фальшивій дорозі, коли думає, що українська справа є справою якоїсь групи чи фракції чи агітаторів, що вам, панове, все привиджуються. Тут стоїть перед вами невдоволення нарід, що побіч вас живе і жити мусить — нарід що має в собі силу життя!

Далі вказав він на обі розбіжні промови посла Короля і Дудкевича і звернувся проти останнього кажучи, що нема прикладу в історії світа, щоб нарід такий великий, як наш і з такою галицькою та польською мовою — покинув слою

рідну мову і прийняв іншу, котрої не знає, а мусить її вчитися, щоб нею говорити. Ось таку операцію, вбивчу для нашого народу, хоче перевести партія, що її репрезентує посол Дудкевич. А проти такого замаху на наше національне життя ми мусимо всякою форсою і всіми засобами й без лардону боронитися. Ми не можемо допустити до признання народності, якої тут зовсім не було, — до імпортування російської народності, і живимо всім сил, щоб російська квестія звідси шезла. Маємо досить квестії польської й української, а не допустимо до того, щоби третю квестію: російську, тут впроваджено, щоб вона затроювала гнилою отруєю наш народний організм. Проти всякого винародовлення будемо боронитися на життя і смерть і проти того, що пропагує лідер тої партії, п. Дудкевич, підіймемо боротьбу без лардону!

А тепер стане вам ясне і зрозуміле, чим є наше українство, як заборолло проти панросійства. Та щоб не допускати до політичного баламучення нашого народу, значимо наш характер малоруський, як характер чисто руський, назвою тої землі, де найбільше живе нашого народу, себто України, і тому називаємо наш нарід українським. Не відрікаємось і ніколи не відречемось нашої України, яку любимо так щиро як ви, панове Варшаві і Познань.

А тут, цей край під австрійською конституцією, вважаємо Піємонт у нашому розвою: культурному, економічному і національно-політичному. В цьому живе ясність і чистота ідей наших національних змагань! Виборча реформа в краю, реформа адміністрації і самоуправа обох народів на засаді рівноправності отсе трилогия нашої політики.

По цій соймовій сесії стало нам лекше, бо „Русский Клуб” розлупився і засипався в Соймі, а ми видержали на нашому становищі непохитно... Тут треба признати, що намісник Божинський і краєвий маршал граф Станіслав Бадені були з переконання противні русофільству і як люди були за чесні, щоб робити політичні експерименти імпортуванням російської пропаганди до Галичини, щоб нас закажувати. А з другого боку наш громадянський організм був у тому часі вже національно свідомий і неприступний до таких політичних комедій.

По соймовій сесії перенеслася наша діяльність до парламенту у Відні, де з кінцем 1908. р. уступив прем'єр барон Бек, на якого місце прийшов барон Бінерт з урядничим міністерством. Заснування української гімназії у Вишніці на Буковині було останнім словом барона Бека в нашій справі.

(Далі буде).

СТОРИНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

ДЖІМ БРАДДОК.

ШАСТЯ І НЕЩАСТЯ СВІТОВОГО МИСТЦЯ БОКСУ.

Найбільшою спортивною сенсацією не лиш Америки, але й Європи буде цього року боксерський матч між двома мистцями боксерами важкої ваги німцем Шмелінгом і американцем Джимом Браддоком. Ці сенсаційні змагання відбудуться у вересні в Нью-Йорку. Вже тепер американські часописи задруковують цілі шпальти гороскопами та теоретичними міркуваннями на тему боротьби Браддок-Шмелінг. Браддок, який затратив уже всю свою популярність, не сходинку тепер зі шпальт американських газет і з уст спритних спортивних емоцій екіп. Довкола його прізвища і кар'єри повстала ціла рекламна література. В ілюстрованих журналах і часописах появляється така його шаблянозна знімка: Джим Браддок сидить у клубовій фотелі, на одній коліні тримає свого сина, а на другій долечку Розмарі, яка обійняла батька своїми рученятами за шию. Біля мужа сидить його жінка зі щасливою усмішкою і дивиться з любов'ю на свого чоловіка і дітей.

Пані Браддок є не тільки доброю господинею, приміром матір'ю але й найкращою пропагаторкою свого чоловіка. Вона попала на зовсім нову ідею, щоб зворушити серця ентузіастів боксерського спорту.

Історія одного кохання.

Якаж була тайна успіху рекламних засобів п-і Браддок? Америці остогидло вже зачитуватись та заслухуватись у різних менше або більше пікантних сенсаційних історіях мурицького боксера Джона Льюїса. Америка не хотіла вже слухати ні про любовні пригоди мурицького велетня, ні про його скандалики ні про пияцькі авантюри. Це знала дуже добре п-і Браддок. Тому оповіла вона репортерам історію свого кохання і історію боротьби з голодом, нуждою і безробіттям при боці свого мужа. Вона зміла теж ці оповідання відповідно прикрашувати.

Боксерські матчі Браддока проходили з повним успіхом. Ще двоє-троє змагань і Браддок міг би вже був спочити на лаврах. Обое вже думали про подорож до Ірландії (жінка Браддока походить з Ірландії) і до Іспанії, де Джим хотів навчитись боротьби з биками. Раптом доля відвернулася від них. Підчас одних боксерських змагань за мистецтво зловив собі боксер обидві руки. На довгий час був нездібний до ніякої

боротьби. Нещастя за нещастям почало спадати на родину боксера. Всі добрі приятелі, які ще недавно виявляли Браддокові на кожнім кроці свою приязнь, не хотіли тепер зовсім чути про свого друга.

Прізвище Браддока, яке часописи містили завжди на першій місці товстим друком, почали спихати на щораз дльші місця і чимраз меншим друком. Одного гарного дня часописи обмежились до короткої вістки: Браддок скінчений.

Гроші топилась як сніг на веснянім сонці. Лікарі давали щораз нові поради, хірурги експериментували, але безуспішно. Ціла родина стала перед маревом голоду. За той час вродились діти, 2 хлопці. Приятелі дальше тримались осторонь. Родина боксера завзято й з затисненими зубами терпіла всі злиди. І так минули дні, тижні і так минув теж цілий рік. Браддок, щоб рятувати свою рідню перед голодом, мусів важко працювати як пристаневий робітник.

Коли боксер плаче.

Коли вродилась мала Розмарі, Браддок лежав важко хорий у ліжку. Ситуація була справді трагічна. І тоді цей сильний і загартований муж чина перший і останній раз заплакав.

Від тоді все змінилось на краще. Те, чого не доказали ні лікарські інструменти, ні ліки, зробила важка праця у пристані. Руки набрали дальної сили. Один із давніх приятелів, який залишився вірний, боксерський менеджер організував малий матч. Браддок переміг і його ім'я почало знову поводити віданкувати давню славу й значіння у боксерському світі. Його шанси на спортивній американській біржі сильно підскочили. Одночасно вернулось і щастя. Браддок, який ще перед шістьма місяцями працював у пристані переміг зовсім повільно мистця світу Бера.

Ця гарна і зворушлива історія боксерської кар'єри зробила Браддока знову популярним. Але популярність — це не мистецтво світу. Коли боксерський ринг потоне у вересні в сьняві електричних ламп, тоді щойно заговорить пастух. Пастух рішить хто ліпший Шмелінг чи Браддок. Всі суперлятиви американської реклами підуть у тін в переможе той хто справді буде ліпший.

Уживану одні, білля, обуть муницьку, жіночу й дитячу для інвалідів, вдів і сиріт приймає

У КТО ДІ, ЛЬВІВ, ПОТОЦЬКОГО 48
3 провінції висилає поштою. У Львові відберемо самі за повідомленням.

24 РАЗІВ ЖОНАТІЙ.

Американські часописи вишукали в Голівуді фільмового актора Жана Перара, який виїмав 15 літ тому з Брюсселі до Америки. Перар був жонатий 24 рази і при тому ні разу не був бігамістом (двоженцем). Остання, вірніше кажучи, теперішня його подружка живе разом із ним у Голівуді. Часописи подають також спис усіх жінок Перара. Національний поділ тих жінок такий: 5 бельгійок, 4 московки, 3 англіянки і по 2 австрійки, болгарки, німки шведки, по одній французенці, італійці, еспанці і румунці. Як бачимо у коханні і подружжю Перар був поклонником „інтернаціоналізму“. Зі своїми 23 жінками розстався Жан Перар різно. Одна вмерла підчас пороку, одна втопилася в часі їзди лодкою, одна кинулась крізь вікно, а одна виявилась бігамісткою. З іншими 19 жінками розстався Перар законним способом. Досі відомі були тільки випадки 10- і 12-кратного подружжя, але Перар бе тепер усі рекорди. Американські часописи домагаються у зв'язку з цією справою, щоб поширити на цілу Америку новий закон, прийнятий недавно у штаті Льюїзіані. Там дозволяють тільки на 10 подруж. Кожен хто внімається 11-ий раз не стрічає ніяких перепон ні заборон у своєму подружжі, але урядово вважають, що таке подружжя не існує.

ПАПСЬКА ЗОЛОТА РОЖА.

З нагоди 40-ліття подружжя італійської королівської пари папа вчить королеві Олені свячену золоту рожу. Цей звичай триває ще від XI. ст. і є виявом особливий папської ласки і благословення. Рожу виконують папські золотники з чистого золота і каміння. В середині рожі міститься малий флякон з бальзамом. Золоту рожу ставлять у срібну вазу, а вазу в дерев'яну коробку. До дарунку долучає звичайно папа своє письмо. У давнину дарували рожі доволі часто різним коронованим особам, але останніми часами звичай цей зовсім зник. Під XI. подарував за час свого володіння на папському престолі всього дві рожі. В 1923 р. вислав він таку рожу еспанській королеві Вікторії і в 1925 р. бельгійській королеві Елісаветі, яка дістала золоту рожу з нагоди ювілею свого подружжя з покійним королем Альбертом. Передавання королеві Олені рожі відбудеться незвичайно святоцю. Покищо не визначили ще дня передавання цієї рожі. Відомо тільки, що папа освятить рожу 7. березня великим постом, так як того вимагає ватиканський звичай.

100 МІЛ. ЗА КОЛЕКЦІЮ КАРТИН.

Французький amator Джордж Вільдентштейн купив на ліценції за сто мільйонів франків цілу колекцію картин недавно помершого банкира Давида Вейселя. Колекція присвячена виключно французьким мистцям XVII. і XIX. ст. Складалась вона із трьох полотен Ватто, сімох Шарденів, дев'яток Фрагонарів і багатьох картин Греза, Лянкля, Летруа і Буше.

КОРОЛЬ ПРОТИ МІНІСТРА.

Король виступив проти міністра але не в політиці тільки на ситківковій гришці. Шведський король, що перебуває саме тепер у Брюсселі виравдетчпроти бельгійського міністра закордонних справ Спаака і переміг його 6:3, 6:4.

Скріпим матеріальну основу освітніх змагань! Не жалуймо жертв на „Дар Просвіти“.

Веселе.

— Знаєш, большевики вернулись тепер до біблійних імен.

— Яке це?

— А так... закинули свої ідіотичні імена: Німелі, Октябран, Революція Пролетарій... і вернулись до біблійних: Сталін називає Троцького Юдою, а Троцький Сталіна — Каїном.

Найпевніше і найкорисніше прим'єстись свої ошадности в

Міський Комунальний Касі Ошадности

у Львові, вул. Валога 7 і 9 (власні будинки).

та в II Відділах при вул. Городецький 60 і Жовківський 75. в золотих або золотих в золоті. 1070 37—?

В цей спосіб збудуєш відповідні відсотки охоронившись перед агрубою або крадіжкою і в кожній хвилині можеш диспонувати своїм майном. — Завдяки явотам, здобутим із ошадностих вкладів, приналеда Каса 28,260,000 золотих гіпотечних кредитів, за які будовано 683 домів та віремонтовано 241 дом. — Понад 3,000,000 зол. річно виплачує Каса відсотків своїм вкладникам. — 6,300,000 зол. — це резервові фонди. Каси. — За вкладів і їх відсотки рунить Громада м. Львова підпис своїм майном.

„Бузькові перегони“ в Канаді дійшли до кінця.

В суботу, 31. жовтня, скінчилися в Торонто, Онтеріо в Канаді ошаднені „бузькові перегони“ Міллера. Значав їх своїм завішанням багатий тамошній адвокат Чарльс В. Міллер, який записав своє майно, вартості пів мільйона доларів тій матері що за десять літ по його смерті приведе на світ найбільше число дітей.

Можливе, що завішання Міллера було свого роду злобним жартом, бо сам він вмер парубком, але рча воно законно зроблене, то годі його легковажити. Справді чотири роки тому уряд провінції Онтеріо хотів його увеселити і для того поставив був внесок у легіслатуру, щоб сконфіскувати спадщину Міллера та передати на власність Торонтоського Університету, але цей внесок викликав стільки протестів, що відтягнено його після другого читання.

В теперішню пору є в Торонто 15 матерей, що мають претензію до Міллерової спадщини, яка тепер з прохвотами зростає до триохчетвертин мільйона. Між ними є шість, що привели на світ по дев'ятьох дітей і деякі з них вже пого-

дились між собою, що поділяться спадщиною по рівній частині. Однак є матері що кажуть, що їм належить ціла спадщина, бо вони привели на світ більше дітей, тільки ті діти не були правно зареєстровані. Одна пані Кені, каже, що вона мала 11 дітей й поробить заходи, щоб всі були законно пореєстровані. Перегони скінчилися не без трагедій. Остання дитина, що вродилась підчас перегонів, вмерла і її похорон був назначений точно на роковини смерті Міллера 31. жовтня.

Чи матері не даремне брали участь у перегонах, покажеться ще з того, що вирішить суд, бо спадщина Міллера заповіли що будуть старатись судово увеселити завішання.

Нехай священники зроблять усе, що можуть словом і ділом, щоби прогнати язву пияцтва з Христового стада, а навіть нехай стануть прикладом повної здержливості, щоб могли відвернути небезпеку, якою ця язва загрожує Церкві і державі. — Папа Лев XIII.

Зоря ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ
О. ЛЕВИЦЬКА І Ска
у Львові, вул. Кордецького 50
Тел. 26 0-04. ПКО 503 881.
порушає власні вироби найкращої якості:
ПАСТУ до взуття „Елегант“ терп. і носк. у всіх
красках
ПАСТУ до взуття „Елегант“ люмо, в тубах у всіх
красках
ПАСТУ до пізаго „Французька миса“ (фротеру-
ючу і фарбуючу)
ВІСК до пізаго — СИНКУ до білизни помазку і
шварці до чобіт — ВАСЕЛІНУ до
шварці — ВІСК шевський — СМОЛУ шевську чорну
і білу — МУХОЛАПКИ. 2732 6-7

ЧЕСЬКИЙ ПОСОЛ ШОБА ПОКИНУВ БУКАРЕШТ.

Чеський посол при румунському уряді Шо-
ба виїхав минулої ночі з Букарешту до Праги.
На дівріш прощав його лише совіський посол.
Шоба оголосив, що викликала обурення в
Празі, в Румунії та в Югославії.

І ДАНІЯ ЗБРОЇТЬСЯ.

Данський міністр національної оборони
предложив парламенту проект нового закону
про оборону. Мають збільшити старшинський
корпус, змоторизувати ар-
мійську та кінноту і продовжити в сухопут-
ній армії час служби на 20 до 90 днів. Флота
збільшиться на 2 торпедовці і 4 підводні
човни.

Значить — Данія покинула дотеперішню
соціалістичну політику роззброєння

РОЗВ'ЯЗАЛИ „ЛІГУ ОХОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА“.

Львів, 8. 2. ПАТ. Урядово повідомляють:
Прокуратура почала карно судове слідство
проти управи Ліги Охорони Прав Людини і
Громадянина, що своєю діяльністю шкодила
державі і загрожувала ладові та безпеці. З
уваги на те львівське городське староство
закликало нині львівський відділ Ліги.

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗЛОЖИЛИ ДАТОК на УКРАЇНСЬКИХ БЕЗРОБІТНИХ У Т-ВІ „СИЛА“, 3. МАЯ ч. 10?

Із товариського життя.

ВСЕСТУДЕНТСЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ (6. II.).

(ст.) Ні, що не кажіть, але тепер уже нема тих
вечер, що колись були, от хочби й кілька літ
тому. Нинішня молодь не знає бавитись. Не за-
вжди на найкращі зусилля ініціаторів субот-
ної збави, не було ні настрою, ні життя, ні
радість. Вам треба було просто зі свічкою шу-
кати вогнистого обличчя молодого чоловіка.
Відчувалося брак аранжера, що зував би був
вести забаву у веселому настрої.

Одинокою «трагедією» вечерниць був симпа-
тичний виступ жіночих ревелерів „Богема“ під
орудом п. Балтаровича та відома сальонова ор-
дестра І. Костюка.

Гостей — незалежно від того — доволі ба-
гато.

ЯК СТАТИ МІЛІОНЕРОМ?

— Мамі, купи мені морозиво з кремом! — запро-
понує малий муринчик, Джонні.

— Дістанеш, коли буду мати гроші! — відповідає
мріям мамі.

— Мамі, а сльзками морозиво може з'їсти мільйонер? —
зауважує Джонні.

— Сльзками зачече!

— Я хоту бути мільйонером! — повторює з притис-
том Джонні.

І може ним колись буде. Бо і серед чорних є в Аме-
риці мільйонери. А як стати мільйонером?

Таке питання задавали не раз і не два багатьом а-
мериканським мільйонерам. Недискретно приставали за
ним до цих журналістів.

Рікні були відповіді, а часом відповіду був усміх-
нений запитання.

— Я починав від заняття розношення часописів, —
відповідав пресовий король, Вілліам Герет, один з най-
багатіших людей у З. С. Держав.

— Я заробляв 10 доларів тижнево, а відкладав 5 до-
ларів до скарбниці. Від одностайності я починав — корот-
ко і скропно оповідав про початок своєї кар'єри король
американських мільйонерів поважний Джон П. Рокефе-
р.

НОВИНКИ.

— Магазин постелі Р. Діаала, Львів, Хорун-
ни 5 (побіч кін. „Аполло“) поручає коври-
матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ков-
дри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 86-100

— Повідомляю Всенесних Отців Добродіа.
що дня 1. лютого 1937. р. я переїздив своєю брон-
зовою робітню церковних виробів з Ринку ч.
9. н. вул. Вірменську ч. 25 до реальності Т-ва
„Зоря“. Прошу ласкаво підтримати рідний про-
мисл. — Стефан Фединський. 216 3-3

— Вечір колядок відбудеться в середу 10. II.
п. р. в архикафедральній церкві св. Юра. Поча-
ток: год. 6. вечора. Співає Хор Богословів
Львівської Академії під диригентурою п. Яку-
бика Василя. Програма: І. Д. Сичинський: Бог
Предвічний, К. Стеценко: Нова радість стала,
В. Матюк: В Вифлемі новина, ***: Ликующе,
К. Стеценко: Щедрий Вечір. — П. К. Стеценко:
Ой на річці, на Ордані, Б. Кудрик: Ішли тріє
царі, О. Нижанківський: Бог природу, К. Сте-
ценко — І. Охримович: Ой ясна красна, Т.
Купчинський: Не плач, Рахиле. — Білети мож-
на набути в парохіальній канцелярії від год.
4—6 веч. та в сам день колядок у притворі Ка-
тедри. — о. Леонтій Куницький, парох. 2-2

— Запрошення на „Вечеринку Медиків“
можна дістати щодня в домі Т-ва при вул.
Чарнецького 26. II. поверх від год. 6—8. веч.
Крім того в днях 11. і 13. в „Союзному Базарі“
від 4—6 пополудні. 3210

Повідомлення.

Маю честь подати до прилюдного відома,
що іменем Вп. Панів Юліана Шепаровича, Іва-
на Мартюка, Миколи Творидла й Ореста Рад-
ловського, як директорів „Центросоюзу“, Сою-
зу Кооперативних Союзів, Кооперативів з від-
повідальністю уділами у Львові, вношу рівно-
часно до Окружного Суду (Карні Виділи) у
Львові акт обвинувачення проти Віктора Во-
робця, відповідального редактора тижневика
„Нове Село“ у Львові, з приводу поміщення
в тім часописі статей з клеветами на членів
Дирекції і саму Дирекцію „Центросоюзу“.

У Львові, дня 8. лютого 1937.

Д-р Степан Шухевич,
адвокат у Львові.

243

— Друкарські помилки. У передовій статті
„Діла“ з 7. II. п. р. під наголовком: „Регіоналізм“
та наша байдужість“ закривав до тексту дуже
прикрій друкарський недогляд, а саме: у рече-
нні: „не бажаючи псувати роботи тим людям, що
рішилися на нову нормалізаційну політику“, сло-
во „людям“ перекручено на „людиам“. Хоч Ре-
дакція певна того, що читачі „Діла“ самі доба-
чили в цьому друкарську помилку, проте не тіль-
ки спростовує цей недогляд складача, але ще й
перепрошує читачів „Діла“ за неміле враження,
яке могла зробити ця помилка, безперечно найне-
приємніша для самої Редакції „Діла“. — Одноча-
сно спростовуємо і другу помилку, а саме у кому-
нікаті Гол. Секретаріату УНДО зложено помил-
ково, що за грудень 1936. і січень 1937. улажде-
но у краю 87 віч і нарад у земельних справах, за-
мість 97. — Супроти спричинника (ів) цих поми-
лок Редакція зарядила слідство.

— Вечір „Молодої Музи“ і Равт Товариства
Журналістів і Письменників ім. Т. Франка. Тowa-
риство Письменників і Журналістів ім. Т. Франка
рішило цього року не давати Балю Української
Преси: за велика нині скрута на таку репрезента-
тивну імпрезу, за великі видатки, отримані з Ба-
лем Преси, і тому ТОПЖ рішило один рік „від-
почити“. Зате воно улаждує 4. березня п. р. у са-
мі Театру Ріжнородностей „Вечір Молодої Му-
зи“ з багатою програмою, з участю чільних укра-
їнських письменницьких та мистецьких сил. Після
тієї академії-концерту учасники зможуть перей-
ти до сусідніх сал: т. зв. жовтої салі і кімнат
„Української Бесіди“, де відбудеться Равт. По-
кищо подяємо до відома тільки що коротку звіст-
ку, щоб наші громадяни і громадянки, які згори
складають собі „карикатовий“ календарик, ра-
хувалися з датою 4. березня! На „Вечорі Моло-
дої Музи“ і на Равті Товариства Письменників і
Журналістів зійдеться вся українська „сметанка“
поруч з молоддю, яка получити „корисне з при-
ємним“: познайомиться з творчістю „Молодої
Музи“, побачить на сцені представників „Моло-
домузи“ та після того скористає з приман тан-
кової оркестри й добірного буфету. Ближчі по-
дробни про точну програму „Вечора“, про біле-
ти і т. д. — прийдуть пізніше.

— Про адміністративний апарат З. У. Н. Р. —
виклад д-ра І. Карпюка заходом Т-ва ім. П. Мо-
гили відбудеться в середу 10. II. п. м. (год. 19.) в
салі „Української Бесіди“. Вступ вільний.

— На лікування арт. Кривіцької. Вищий Му-
зичний Інститут ім. Лисенка у Львові улаштує
у малій салі 11. II. в год. 19. „Музично-Вокальний
Вечір“. Участь беруть: паністка Марта Кравців,
студентський смичковий квартет, учні драматич-
ної студії і жіночий вокальний квартет „Богема“.
Весь дохід з імпрези призначений на лікування
арт. Лесі Кривіцької.

— Степан Чарнецький приходить до здоров'я.
Довідаємося, що письменник Степан Чарнецький,
який зачався разом з донькою у своєму помеш-
канні в ночі з мин. п'ятниці на суботу, приходить
поволі до здоров'я і сил. Зі шпиталю виїде за
2—3 дні.

— Загальні Збори Філії „Союзу Українок“ у
Львові. Дня 7.-го п. м. в домі централь „Союзу
Українок“ у Львові відбулися загальні збори
львівської Філії того Т-ва, в яких взяли участь
делегати, що заступали 21 кружків, 73 члени та
34 гостей. По закінченні з минулої діяль-
ності Філії та по оживленні дискусії збори ви-
брали головою львівської Філії „С. У.“ вдруге п.
Івану Бережанську. До нового Виділу ввійшли
пані: Гладішовська, Голубцева, Кравцева, Ба-
лицька, Сухова, Мирняк, Чумова, Мацькевичева.
Заступниця: Туркевич-Метельська, Головка Ма-
стняк.

— Виклад О. Бочковського про українську
еміграцію в Канаді. Голова Т-ва Прихильників У-
країнської Господарської Академії доц. О. Бо-
чковський прочитає 14. лютого реферат на тему:
„Українство в Канаді в його минулому і сучасно-
му“. (Враження і спостереження з північної подо-
рожі по Канаді). Виклад відбудеться у Празі
чеській (Виноградський Народний Дім, Коруні
Тршід). Вступ вільний. Початок в год. 7. веч.

— Поштову агенцію отворено в селі Віщині зо-
лочинського повіту. Прилучено до неї громаду
Кропівну і присілок Лісове. — 3 днем 13. п. м.
буде відкрита поштова агенція в селі Брукенталь
пов. Рава Руська. До обсягу її урядування на-
лежать Хлівчани, Домашів, Хорошів, Карів, Садів
і Воронів. — 3 днем 28. п. м. буде відкрита пош-
това агенція в Яблоні пов. Надвірна.

— Новий директор Митрополічних Дібр у Пе-
регінську. Як нас інформують, директором Ми-
трополічних Дібр Перегінсько став інж. Михайло
Мартинець, син бл. П. Михайла Мартинця, сек-
ретаря земельних справ З. У. Н. Р. Назначення інж.
М. Мартинця стрічає українська публікація опіні-
я з повним признанням, бо новий директор знав
як першорядний ремісник і зразковий громадя-
нин. Бажаємо новому директору повного успіху
на важнім і відповідальнім становищі.

— Весна чи зима? Коли в Європі заноситься на
весну, в краях довкола Чорного моря панує
строга зима. Північне побережжя Чорного моря
крилось льдом, — явище якого не було від кіль-
кадесяти літ. В одеському порті стоїть 30 совіт-
ських і заграничних кораблів, уязаних льдами.
Околиці Баку засипані снігами і тільки пальми
пригадують, що це південний край. Навіть Сирія
знайшлася під снігом, денне і м. завгрубило. В
горах появилися стада вовків. У нас удержуєть-
ся дальше зріст температури при південних
вітрах.

— Важна господарська установа. Для раціо-
нального збору дико-ростучих рослин та їх пле-
вання на господарський лад засновано у Львові
зйичну кооперативу „Зелені“ з відпові-
дальністю уділами. Вона має на меті вести ор-
ганізацію нездвинених досі продуцентів, які бу-

МАРІЯ з Давидовичів КАЛИНЕВИЧЕВА, вдова по управителі нар. школи, померла дня 3-го лютого ц. р. в Ланах Польських, пов. Кемінка Струм., у 79-ому році життя. Похорон на місцевий цвинтар відбувся 5. лютого при величезній кількості місцевих громадян. В. Ів П.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Спортові товариства і фізичне виховання.

Тепер, коли переформовується поняття спорту і кристалізується поняття фізичного виховання — мусить змінитися ролі спортових товариств і клубів, яку вони досі займали в українському спортовому житті.

Праця спортових товариств над приєднанням членів, їх спортовим вишколом, організацією змагань і участю в тих змаганнях — це безсумнівно великий вклад у розвиток фізичного виховання. Зважити ще треба, що праця та часто незвичайно жертвенна, бо клуби, які диспонує дуже малими фондами і впливами, борючись з різними труднощами та не в силі дати своїм членам відповідних умов праці. З черги треба подивляти наших змагунів, що в тих обставинах — без відповідного вряду і тренінгу (браку фахових тренерів) часто в невідповідних змагальних умовах уміють вложити стільки зусиль і охоти у свою працю і виказують стільки розуміння для справи, хоч знають, що не будуть їх за те ні лауреати ні цінні нагороди, ні навіть, що навіть не стрінуться із призначенням винагороди.

Працювати без фінансової й моральної підтримки в таких важких умовах тільки для ідеї не рідко не маловартісна.

Колиб це був спорт для розваги (спорт для спорту) то може й він мав би деяку вартість, але не мав би більшого значіння.

Це не забава, бо в тому є якась думка, мисль та мета.

Праця спортових товариств і їх змагунів перед несприятливими умовами — це промощування дороги фізичному вихованню. Вона здобує йому право громадянства серед нашого життя.

Справді доволі дивна ситуація. Коли в інших народів верхи стараються випити фізичне виховання в низи, виходячи із заложення, що

фізичне виховання має величезне значіння не тільки для нації, але й для держави, — то в нас сьогодні такий стан, що саме низи, втім випадку клуби, є тими піонерами і пропагаторами фізичного виховання. Не згадую тут про наші центральні тіловиховні організації, які обслуговують клуби і надають напрями цілому рухові.

Клуб кладе в основу своєї діяльності спорт, і очевидно змаг, та відповідно до того наставляє цілу свою працю. Коли в початках існування клуб кладе головний наголос на масовість членства і їх спортове вироблення, то з часом — витворивши в себе еліту членів-змагунів зужує своє коло діяльності. Обмежується до гуртка тих вибранців-асів і працює над їх спортовим видосконаленням, а решта „сірих“ членів життя та поволи відпадає від клубу. Такий стан для клубу незвичайно загрозливий, бо „виховані спортово“ „звізди“ — поза виступами на змаганнях нічого більше зі себе не дають для клубу, а як одиниці вони звичайно маловартісні.

Таке зуження діяльності клубу тільки до спорту і змагу, до фабрикації звізд і творення змагоманії шкідливе для фізичного виховання. Оцінюючи яскраву вагу спорту і змагу, признаючи, що здібніші одиниці мусять бути під окремою опікою, бо це кінцеве для піднесення рівня українського спорту — виключаємо й осуджуємо зужування клубу тільки до гуртка вибранців.

У висліді тих міркувань ясно, що діяльність клубів мусить освідомити собі, яка їх доля у розвитку українського фізичного виховання і свідомо працювати не для еґотистичних, вузьких амбіцій, але для спільноти. Щойно тоді праця спортових товариств для розвитку фізичного виховання буде повновартісна.

(Д. Б.)

Спортові висліди.

Краєві лещетарські змагання.

В днях 4 і 5. п. м. відбулись при змінених атмосферичних умовах (мокрый сніг) змагання альпійської комбінації передові місця здобули такі змагуни:

1. Рибачек Роман К.Л.К. Львів 189.39 точок,
2. Хамула Богдан, Плай, Львів, 182.75 точок,
3. Шадей, К.Л.К. Львів, 182.01 точок,
4. Лупаца Омелян, К.Л.К., (Ворохта) 173.40 точ.,
5. Сайкевич М., К.Л.К., Львів, 169.67 точок,
6. Новицький Степан, Плай, Стрий, 162.87 точ.

Дальші місця здобули: Пелюшак Вол., Сенчина В., Галушинський і Мартинович.

ВИСЛІДИ АЛЬПЕЙСЬКОЇ КОМБІНАЦІЇ.

К.Л.К. — 1016.65 т., Плай — Львів 565.22, Плай — Стрий 292.10, УССК — Львів і Черник — Львів.

НОРВЕСЬКА КОМБІНАЦІЯ:

КЛК — 1188.2 точок, Плай (Львів) — 1066.7, а даліших місцях Плай (Стрий), УССК (Львів) і Черник (Львів).

6. П. відбулась штафета, 4×10 км. Стартував 5 дружин. Перше місце заняла дружина Черника у складі: Крупка Омелян, Рак Роман, Палюк Богдан і Сліпко Вол. Ї час 4 год. 17 хв. 10 сек. Друга прийшла дружина Плай у складі: Назар Лев, Добрянський Степан, Бойчук Остап і Хамула Богдан у часі 4 год. 17 хв. 37 сек. Третє місце досягнула дружина К.Л.К. (Славськ) в часі 4.35.23, а четверте Плай—Стрий. Найкращу штафету К.Л.К. (Львів) у складі Гураль Антін, Пелюшак Вол., Лупаца Омелян і Рибачек Ром., яка досягнула час 4.09.02 дискваліфікували за причини недозволеної зміни лещет Лупацю (на 7 км зломив він обидвішки).

Клубове першенство краю здобув: 1) К.Л.К.—Львів — 2.414.85 точок; 2) Плай—Львів — 1870.42 т., 3) Черник — 1107.88 т., 4) Плай—Стрий — 488.60 і 5) УССК—Львів — 225.60

БІГ НА 30 КМ.

7. П. відбувся у Славську коло домівки К.Л.К. старт до бігу на 30 км. за індивідуальне першенство краю. До змагань стануло дуже ма-

ло змагунів, бо аж 7-ох. Півметок був там де і старт. В останній день краєвих змагань умовини снігові і атмосферичні дещо покращали, бо вночі був легонький приморозок і апало 2—3 см. свіжого снігу. Це причинилося до досягнення добрих часів.

- 1) Рибачек (час) 2 год. 19 мин., 10 сек., 2) Гураль Антін 2.28.07, 3) Сліпко Вол. (Черник) 2.31.57, 4) Сенчина Вол., 2.34.10.

На дальших місцях опинилися Бойчук (Плай—Львів) і Добрянський (Плай—Львів). Один змагун з причини зломання лещет не скінчив бігу. По закінченні змагань можемо сказати, що Рибачек В. заслуговує на їм першуну, найліпшого українського лещетаря. Фізична сила, амбіція і техніка допровадять його завжди до перемоги.

Найгірше виїшла цього року дружина УССК за причини браку змагунів. Змагалось 3-ох 2 дні, а до кінця лиш 2-ох.

ГАНІВКА

Мистецтва Польщі.

КРИНИЦЯ. Краковія — Н. Т. Г. 2:0 (0:0, 1:0, 1:0). Краковія перемогла радше пасивно, як заслужено. Ворота для Краковії добули Мархончик і Коллер. Голівців приблизно 1000. Судували шп. Кухар і Чавільський. Минулої суботи не відбулись у Криничі місцеві змагання через брак льду. Щойно в неділю вечір відбулись згадані змагання, які висунули покищо Краковію на перше місце. Змагання А. З. С. (Варшави) — Варшавляни відбудуться мабуть у Варшаві або в Катовицях. Якщо ці змагання виграє А. З. С., то здобуде він мистецтво Польщі. Якщо тільки ремією, залишиться на другий місяць, а Краковія на перше. Якщо А. З. С. програє більше, як 2:0, тоді А. З. С. опадє на 4 місце, а Варшавляни отада би віцемиством. Львівські Чорні не відіграли цього року ніякої більшої ролі. Програти вони з противниками слабшими і не досягнули навіть другого місця.

Мистецтва А-класи.

КАТОВИЦІ. Домб — 09 Мисловиці 3:2. Після цієї перемоги Домб увійшов до А-класи шлезької округи. Домб буде на другий рік незвичайно сильним противником, бо грає в цьому двох канадців.

БРНО. Повага — Брно 7:2 (2:0, 2:2, 3:0).

ЦЕЛЬ АМ ВЕ. Чехословаччина — Італія 1:0 (1:0, 0:0, 0:0). Міжнародні студентські змагання.

ДАВОС. Німецькі канадці — Г. Ц. Давос 4:1.

КОПАНИЙ МЯЧ.

КАТОВИЦІ. А. Н. С. Хомич — Почтова П. В. 14:4 (4:0).

ПРАГА. Чехія Карлін — Вікторія 5:1 (3:1).

БУЕНОС АЙРЕС. Аргентина — Бразилія 2:0 (1:0). Аргентина здобула мистецтво Полудя. Америка здобула одностайну схвалюючу пунтій, але краще відношення воріт. На третій місяць отада Уругвай.

Б О К С.

ЛЬВІВ. Б. Т. К. — Лехія 9:7. Лехія держалась дуже добре й досягнула почесний наслідок із рахункомовою була допущеною дружиною.

Боксерські мистецтва Польщі

ВАРШАВА. Варта — Оленце 10:6.

ПОВНАНЬ. І. Н. П. — Г. Ц. П. 10:6. В табелі мистецтва веде Варта 4 пунтій перед І. Н. П. (Лодзь) ГЦП і Оленцем.

Спортові новинки.

Ганіварі України гратимуть за місце в А-класі. Тернопільські Креск спадують остаточно до В-класу, а Україна гратиме в мистецтві В-класу за місце в А-класі. Можна сказати, що наша дружина виграє ці виграшні змагання тим більше, що в А-класі дружини репрезентують переважно доволі примітивний рівень.

Перші мистецтві змагання Русь відбудуться, як ми вже писали, 15. п. м. До цих змагань, у яких першим мистецтвом противником буде прусська Спарта, приготується Русь дуже серйозно. У першу чергу мусить Русь перевернути відповідні роботи на гриші, щоб зробити його придатним до гри. Сніг з цього гриша вилізуть, і оскільки викоплють ціле грише третинним, але покласть на розмолотий гриш відляда днів. Коли осядє третинним зметуть, грише буде волеєм добре до гри. До цих важких змагань вступити Русь з жовтими ірками Фрибо, Карманом, Пезарем, Назлем і Мозером. Напад Русь буде тепер складатись з титивно добрих греків, які оповідають менш бачи оцінюють очка гри.

Скритий адіскаваліфікований. Ворота ганіварів сесій адіскаваліфікувала Україна на 2 роки. Цю дискваліфікацію затвердив ЛЮДІЛ Рішення України безсумнівно правильне, бо всім спроба аматр і деморалізації змагунів треба відважувати у зародку, хоча навіть доволі докучливим карам.

Польські ганіварі гратимуть із Канадою. В Лондоні відбудуться змагання груп на ганіварів мистецтва світа. Змагання відбудуться в таких групах: І. Англія, Німеччина, Мадридська і Румунія. II. Чехословаччина, Швейцарія і Норвегія. III. Канада, Швеція, Франція і Польща. У фінальних змаганнях гратимуть переможці подієвих груп і четверта дружина, яка вийде переможцем у змаганнях других дружин І і III груп. Мистецтва зачинаються 17. п. м. в Лондоні. Зі Львова поїдуть до Лондону тільки два ганіварі: Остунський (Чорні) і Соколовський (Лехія).

Пінг-понг у Перемислі. В Перемислі відбудуться вже два тижні турнір пінг-понгу. У цих змаганнях бере участь 12 дружин, між іншими 2 Сп. Каніварів та мистецтв є Ганібор і Польща.

Поділля розіграє ось-ось стрій на мист. КЛП. у тернопільській групі: 11. 2. Поділля — Лехія; 12. 2. Креск П. — Поділля; 14. 2. Лехія — Поділля; 15. 2. Поділля — Креск П.

Мистецтво світа в пінг-понгу. В Бадені відбудуться змагання на мистецтво світа в пінг-понгу, у яких осягнуто такі висліди: Польща — Югославія 5:0, Америка — Польща 5:2, Австрія — Румунія 5:0, Німеччина — Франція 5:3, Мадридська — Англія 5:0, Америка — Австрія 5:2, Мадридська — Франція 5:0, Чехословаччина — Бритет 5:0, Англія — Румунія 5:2, Німеччина — Литва 0:5, Бельгія — Литва 1:5, Чехословаччина — Англія 5:1, Литва — Франція 5:0, Румунія — Бельгія 5:1.

Ці світові мистецтва вже майже закінчені. Мистецтво світу здобула Америка. Дальші місця займуть мабуть: Мадридська, Чехословаччина і Польща.

СОВГОВЕ ПЕРШЕНСТВО ЕВРОПИ.

У Празі відбудуться ось-ось змагання у штучній їдлі на першенство Європи. У змаганнях жінок перемогла в обов'язкових випробах англійка Козалх 225.3 точок, 2) Тойлор (Англія), 3) Пулітгер (Австрія), 4) Отенуф (Австрія). У їдлі парамі перемогла німецька пара Гербер і Баер, 2) Панзін (Австрія), 3) Шекренесс (Мад.)

ЗА ФУТБОЛЕВЕ ПЕРШЕНСТВО СВІТА.

15. п. м. мистецтв рішення оголошені футбольних союзів до участі у змаганнях за першенство світа. До участі оголошені: Франція, Чехословаччина, Литва, Португалія, Вл. Держави, Фінляндія, Норвегія, Ірландія, Польща, Югославія, Швейцарія, Бельгія, Люксембург, Німеччина. Будуть по третє в чергу змагання за першенство світа. І відбудуться в Пол. Америці — першенство світа здобула Уругвай; II. — відбудуться в Італії: першенство здобула Італія, перед Чехословаччиною, Німеччиною та Австрією.

